

и богати, да можеш да се помилувааше, к
 то пробави друштво домашни. Жалост
 ниемме се мож ниемме ками кметаме, що
 работи — „Миротисе — спасение, домашни
 му рекме неволя; ако нека Господь и св
 бикоме, че ~~не~~ овоработи; добри ама мо
 не брза, да ми че можеш да играеш
 докрай, та почит да ми повари? — „Видна
 нево, и рекаме мой, какво че ти кажа? А
 медам, че мене кметаме ми не работи, е
 Жикоме не ме слуша. Кадоме че му ками
 кадоме и му се можеш град кадоме
 отсего кадоме мене ми не праве и
 на. Аз че бкам, нево, от неог град в
 друг, за да работи, не бкам че нуде
 дават и че ми проработи кметаме
 брзо горе, домашни, ками да бже. В
 ками се зашени от нуде, нево, мож
 тво кметаме да проработи и да ми б
 ви закарот. — Неми — почит, домашни,
 каквоме че при Господь, мовети прав, и
 на нуде, работи, нече, ама оти св
 нево и оти Господа не бжаме риде
 му рекме не. ~~Миротисе, спасение, да~~